



Cunoscutul om de cultură suedez Tord Bäckström lucra la publicația care se numea *GÖTEBORGS HANDELS- OCH SJÖFARTSTIDNING*, o publicație de prestigiu din Göteborg, cu renume bun.  
Foto: © Lorica Bäckström.



Tord Bäckström: "Barca", 1949. Ulei pe pânză.  
În colecția Silvia Constantinescu & Octavian Ciupitu.  
Foto: Octavian Ciupitu / © CR.

(Continuare din pag. 5: Lorica Bäckström.)

Mai ales pentru că redactorul șef, Torgny Segerstedt, în timpul războiului a fost unul din puținii care au avut curajul să ia atitudine hotărâtă împotriva nazismului. Din nefericire el nu a avut noroul să trăiască distrugerea nazismului și pacea, căci el a murit în primăvara anului 1945. La această publicație am început eu să lucrez, 10 ani mai târziu, în 1953 și eu am lucrat până în 1969 și Tord până în 1973. Noi știam că publicația nu se va descurca economic, de aceea m-am mutat, eu la Invandrarbyrån - Biroul de Imigrare din Göteborg, care tocmai se fonda.

S.C.: Este imposibil să exprim în cuvinte cât de mult tu și Tord ați însemnat pentru familia noastră, în special pentru copiii noștri și așa dori să te rog să-l prezinți pe

Tord ca pictorul, criticul de artă, traducătorul, dar și ca tată de familie, ca soțul și prietenul tău, dar și al nostru.

L.B.: Tord s-a născut în 1908 în Småland, dar familia venea din Göteborg. Tatăl lui a fost critic de artă și teatru, mai întâi la publicația Göteborgs-Posten și apoi la publicația Handelstidningen. Tord însuși a devenit critic de artă, dar nu se gândise la aceasta în tinerețe, pentru că el era îndrăgostit, interesat de artă plastică și de aceea și-a făcut studii de artă întâi la Oslo, apoi la Paris. Dar nu este ușor să te întreții din veniturile de artist plastic. Când era peste 40 de ani, a primit oferta de a continua activitatea tatălui său, care tocmai se pensiona la Göteborgs Handels och Sjöfartstidning. I-a fost greu să se hotărască, căci, spunea el, "Nu-i plăcut să mergi pe urmele tatălui, dar o să încerc jumătate de an!" Tord a devenit atât de fascinat de sarcina lui, de a face critică de teatru și artă, încât a continuat munca de critic de artă și teatru, și în plus a putut să și continue să picteze, chiar dacă pictura nu a mai fost ocupația lui principală.

Pentru Tord, aceasta posibilitate, de a fi critic de artă și teatru, era foarte importantă, mai întâi că îi aducea un venit moderat, ceea ce el nu avusese niciodată în viața lui, venit care-i dădea o anumită siguranță, mai ales că el trebuia să aibă în îngrijire pe fiica lui, care avea 14 ani și care a venit să locuiască la el, mutându-se de la mama ei. Aceasta a făcut ca Tord și fiica Pia să rămână în Göteborg. Aici l-am întâlnit eu, cum am mai spus, în 1954, iar în 1955 ne-am căsătorit.

Tord era extrem de fascinat de munca de aici, încât atunci când i s-a oferit să se mute la publicația Dagens Nyheter la Stockholm, unde să facă aceeași muncă, Tord a refuzat, spre marea mea durere, eu dorind foarte mult să mă reîntorc la Stockholm, căci eu eram din Stockholm, unde aveam părinții, mulți prieteni și colegi de școală.



Tord Bäckström: "Aleea", 1949. Ulei pe pânză.  
În colecția Silvia Constantinescu & Octavian Ciupitu.  
Foto: Octavian Ciupitu / © CR.

Eu am fost foarte tristă când Tord a refuzat oferta de la Dagens Nyheter! Tord însă a fost de neclintit în decizia lui de a rămâne la Handelstidningen.

El considera că acolo era un loc de muncă foarte plăcut, și într-adevăr era, unul din cele mai tolerante și liberale, cu respect pentru colaboratori, ceea ce este deosebit de important. Eu, ca ziaristă aici, nu am fost niciodată cenzurată! Poate singura corectură care mi se făcea era dacă vreodată ortografiam greșit vreun nume. Dar părerile mele politice, sau ale colegilor mei, nu au fost niciodată cenzurate!

Exista în această redacție multă căldură și un ton foarte amabil, ca să zic așa, care-mi lipsește. Era un foarte plăcut loc de muncă pe care și Tord și eu îl apreciam. Aici, Tord, cu timpul, a devenit un critic de teatru și artă foarte respectat.